

tilraade den Forandring, som er foreslaaget, og, da Lovforslaget kun gaaer ud paa at ændre der, hvor det er meest nødvendigt og meest paatrængende, saa synes jeg, at der heller ingen Anledning var til at gjøre Forandringer, hvor disse ikke passet, langt mindre ere paatrængende nødvendige. Jeg har derfor tilladt mig at stille det 2det Vndringsforslag paa Bladet Nr. 59, som gaaer ud paa tildeels at bevare Tilstanden, saaledes som den for Tiden er. Jeg er imidlertid bleven opmærksom paa, at det vilde have været rigtigere, naar jeg istedetfor det Udtryk: at de hidtidige Bestemmelser „fremdeles skulle vedblive at være gjældende“, havde sagt, at de hidtidige Bestemmelser skulle „indtil videre være gjældende“; thi derved vilde Leiligheden være aaben til at gjøre en Forandring for Bornholms Vedkommende, hvis der senere skulde vise sig Stemning derfor, hvilket jeg vel ikke troer vil blive Tilfældet, med mindre Amtsrepartitionfondene skulle blive adskilte, saaledes at Kjøbstæder og Land fik hver sin; thi i saa Fald var Anledningen til denne Undtagelse, som jeg her har foreslaaet, bortfalden. Jeg skal med disse Ord tillade mig at anbefale mit Forslag, idet jeg bemærker, at, hvis det skulde blive antaget, saa skal jeg til 3die Behandling søge at forandre det, som jeg har antydet.

J. F. Petersen: Paa Grund af den Stilling, jeg indtager til det Vndringsforslag, som nys blev motiveret af min ærede Ven fra Bornholm, troer jeg at skylde mig selv at gjøre et Par Bemærkninger. Jeg kan for en heel Deel erklære mig enig i, hvad den ærede Rigsdagsmand har udtalt; og, naar han haaber, at jeg ikke vil modstige ham, naar han paastaar, at der ingen Misforholdelse har givet sig tilkjende med den Sammensætning af Amtsraadet, som nu finder Sted, saa kan jeg ogsaa deri give ham Ret, forsaavidt han mener en Misforholdelse, som er traadt offentligt frem, f. Ex. igjennem Bladartikler; derimod kan jeg ikke tilbageholde, at jeg privat ved mange Leiligheder har hørt Onsker om Forandring fremsatte, saavel for en Anskuelse til Gunst for Landet, som for en, der var denne modsat. Grunden, hvorfor jeg ikke har kunnet tiltræde dette Forslag, er den, at jeg ikke har kunnet indsee, at

der ved dette vindes Noget, selv om man betragter Sagen alene fra Kjøbstædernes Side, — hvad man jo dog ikke bør —, thi efter Forslaget ville Kjøbstæderne, som af Forslagsstilleren berørt, være stillede imod Landet som to mod fire i Amtsraadet, og efter Udvalgets Forslag vil deres Stilling vel efter al Lignelighed blive som to mod fem. Jeg kan nu ikke forstaae, at Kjøbstædernes Stilling i noget af disse Tilfælde vinder noget Synderligt; thi, forsaavidt Amtsraadet stiller sig paa det Standpunkt, at der kun tvistes om, hvem der har Magten, ville Kjøbstæderne i begge Tilfælde ligge under. Bliver Sagen derimod tagen paa en fornuftig Maade, saa at man overveier, hvem af Parterne der har Retten paa sin Side, saa mener jeg, at disse ligesaa godt ville komme til deres Ret efter Udvalgets Forslag som efter det Forslag, der er stillet af Rigsdagsmanden for Bornholms Amt: 2den Valgfreds (Sonne). Men, idet jeg saaledes ikke kan indsee, at Kjøbstæderne vinde Noget ved Forslaget, forekommer det mig rigtignok, at der i andre Henseender og i det Hele vil tabes derved; thi for det Første mister man den Ret at kunne vælge den større Halvdeel af Amtsraadet frit imellem Alle, som yde Bidrag til Communen. Det kan gjerne være, at min ærede Ven fra Bornholm har Ret i, at denne Bestemmelse i Almindelighed ikke vil have stor praktisk Betydning; dette vil først vise sig, naar den kommer til at træde ud i Livet. Imidlertid vil han ikke nægte, at det Tilfælde kan møde, at en Mand, der var meget brugbar som Amtsraadsmedlem, og som man ønskede at vælge, ikke var i Besiddelse af de 4 Edr. Hartkorn. Dernæst conserverer Forslaget ogsaa Bestemmelsen om Suppleantvalg, der altid har forekommet mig at være et uheldigt System. Desuden troer jeg ogsaa, at Folkets Medvirkning svækkes noget ved dette Forslag, naar det betragtes ligeoverfor Udvalgets, idet Antallet af Medlemmerne i Amtsraadet bliver mere indskrænket. Jeg troer, at det overalt er godt, at et saadant Raad ligeoverfor en saa myndig og mægtig Mand, som en Amtmand under vore Forhold er, ikke bestaar af altsor saa Medlemmer. Jeg troer, at dette gjælder overalt, men i Særdeleshed er det Tilfældet paa